

Wartości minimum egzystencji w ujęciu przestrzennym w 2020 r.

Wprowadzenie

Minimum egzystencji (zwane również minimum biologicznym) jest normatywnym modelem zaspakajania potrzeb bytowo-konsumpcyjnych na bardzo niskim poziomie.¹ Kategoria ta uwzględnia jedynie zaspokojenie potrzeb niezbędnych do przeżycia i zachowania zdrowia, których nie powinno się odkładać w czasie.² Wartość minimum egzystencji wyznacza *dolny obszar ubóstwa*.

W niniejszym opracowaniu przedstawiamy przestrzenne zróżnicowanie minimum egzystencji dla warunków cenowych jakie istniały w 2020 r. Dla opracowania wyników badań wykorzystano notowania cen wybranych dóbr i usług udostępnione przez GUS.³ Przypominamy jednocześnie, że prezentowane dane nie uwzględniają specyfiki regionów - ukazują cenową dostępność dóbr i usług w takim samym standardzie, w tym wypadku jest nim minimum egzystencji.

Zróżnicowanie przedstawiamy na przykładzie 4-osobowego gospodarstwa domowego (rodzice w dwojgiem dzieci na utrzymaniu). Niekiedy odnosimy się porównawczo do innych typów gospodarstw domowych. Wartości wszystkich typów gospodarstw domowych w minimum egzystencji zamieszczono w Aneksie.

¹ Kategorię tę opracowano przy pierwszych szerokich badaniach nad ubóstwem w Polsce po transformacji w 1989 r. (por. Golinowska 1996).

² Innymi słowy minimum egzystencji wyznacza niski poziom zaspokajania potrzeb, poniżej którego występuje biologiczne zagrożenie życia oraz rozwoju psychofizycznego człowieka (por. Deniszczuk, Sajkiewicz 1997, Kurowski 2019).

³ Są to ceny średnioroczne. Niektóre z nich mają charakter jednolity w całym kraju (dotyczy to np. przejazdów kolejowych czy połączeń telefonicznych). W sytuacji braku danych dla jednego lub paru województw, przyjmowano wartość ogólnopolską. Gdy brakowało danych z notowań GUS, wartość określano na podstawie rozpoznania rynku oraz ocen eksperckich.

1. Zróżnicowanie minimum egzystencji w przekroju województw

Wartość minimum egzystencji dla 4-osobowego gospodarstwa domowego dla 2020 r. w porównaniu z 2019 r. przedstawiono w Tabeli 1. Najwyższe wartości minimum egzystencji odnotowano w woj. dolnośląskim (+5,9 p. proc. w relacji do średniej w kraju) oraz w woj. lubuskim (+5,0 p. proc.). Najniższe wartości minimum egzystencji oszacowano dla woj. podlaskiego (-5,2 p. proc.) oraz dla woj. podkarpackiego (-5,1 p. proc.).

Rozpiętości między wartościami skrajnymi w województwach w przypadku rodziny z dwojgiem dzieci oscylują wokół 11 p. procentowych (11,1 dla 2020 r. wobec 11,0 w 2019 r. czy 11,3 w 2018 r.). W przypadku gospodarstw 1-osobowych rozpiętości te są wyższe: 14,3 p. proc. dla osoby w wieku produkcyjnym czy 15,2 p. proc. w przypadku osób w wieku emeryckim.

Tabela 1. Zróżnicowanie wartości minimum egzystencji w 2020 r. na tle wartości z 2019 r. (na osobę w gospodarstwie, w zł oraz w p. procentowych)

Województwo	2019	2020	Wzrost 2020 / 2019	Wzrost 2020 / 2019	Odchylenie od wartości dla Polski
	w zł	w zł	w zł	w p. proc.	w p. proc. (Polska=0%)
Dolnośląskie	567,43	591,42	23,99	4,2	5,9
Kujawsko-pomorskie	524,05	548,92	24,87	4,7	-1,7
Lubelskie	513,84	531,81	17,97	3,5	-4,8
Lubuskie	559,58	586,81	27,22	4,9	5,0
Łódzkie	526,55	553,79	27,24	5,2	-0,9
Małopolskie	533,33	562,91	29,57	5,5	0,8
Mazowieckie	526,36	548,57	22,21	4,2	-1,8
Opolskie	538,06	555,66	17,60	3,3	-0,5
Podkarpackie	508,55	530,13	21,58	4,2	-5,1
Podlaskie	511,79	529,68	17,89	3,5	-5,2
Pomorskie	544,83	568,91	24,08	4,4	1,8
Śląskie	555,05	579,93	24,88	4,5	3,8
Świętokrzyskie	523,79	546,30	22,51	4,3	-2,2
Warmińsko-mazurskie	521,39	545,73	24,34	4,7	-2,3
Wielkopolskie	539,95	562,30	22,36	4,1	0,7
Zachodnio-pomorskie	558,95	583,00	24,06	4,3	4,4
Polska	533,67	558,65	24,98	4,7	0,0

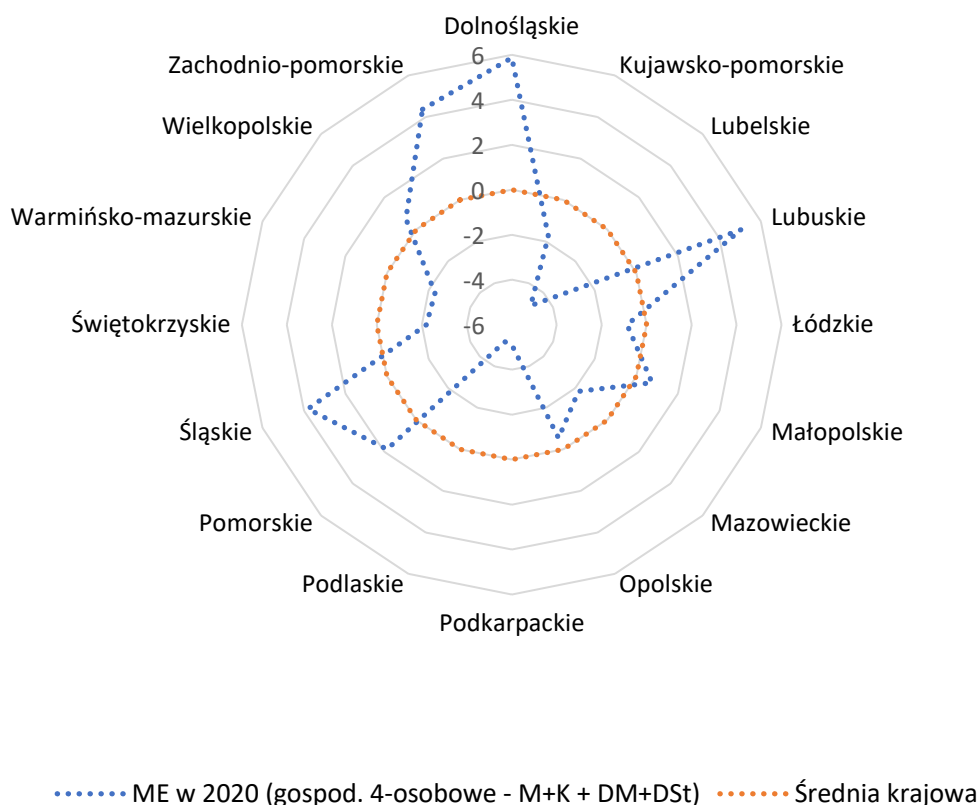
Źródło: Opracowanie IPiSS na podstawie danych GUS. Uwaga: Dane ME dotyczą niezmiennego ilościowo koszyka minimum egzystencji, a zmiany jego wartości wynikają z różnej dynamiki poziomu cen.

W strukturze minimum egzystencji dominującymi grupami potrzeb są artykuły żywnościowe oraz utrzymanie i wyposażenie mieszkania. W minimum egzystencji dla gospodarstwa 4-osobowego żywność oraz potrzeby mieszkaniowe stanowią odpowiednio 47,5% oraz 34,3% wartości całego koszyka.⁴ Różnice w oszacowaniach obu tych grup mają

⁴ Tu podajemy wartość na poziomie całego kraju. W województwach udział ten nieznacznie zmienia się.

istotny wpływ na ostateczny wynik. Charakter zróżnicowania minimum egzystencji w grupach potrzeb przedstawiono w Tabeli 2.

Wykres 1. Odchylenie wartości minimum egzystencji w województwach od wartości dla kraju w 2020 r. (w punktach proc., Polska=0)

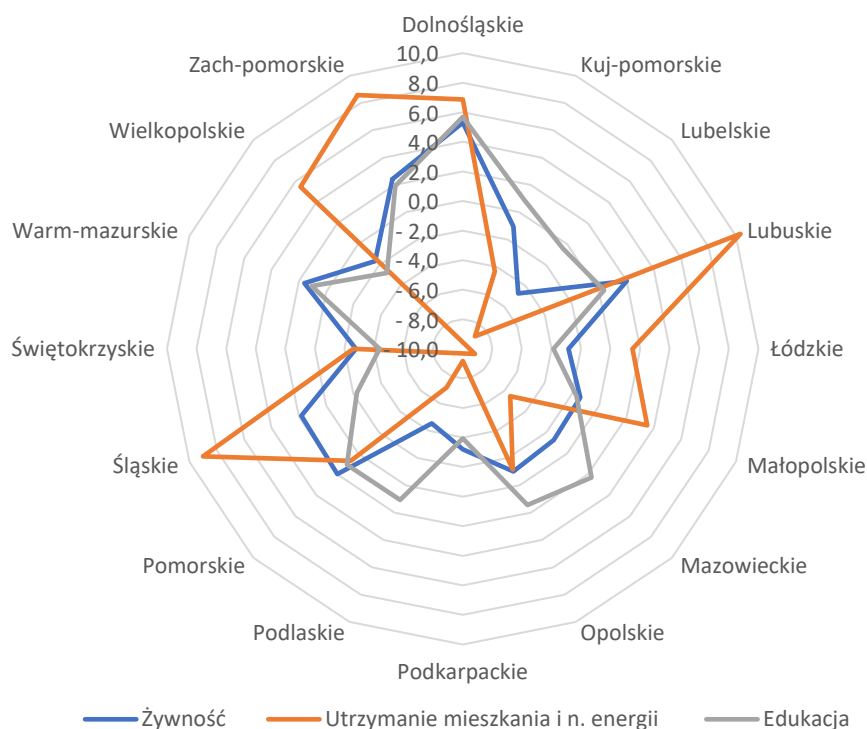
Źródło: Opracowanie IPISS na podstawie danych GUS. Uwaga: Dane ME dotyczą niezmiennego ilościowo koszyka minimum egzystencji, a zmiany jego wartości wynikają z różnej dynamiki poziomu cen.

Żywność w standardzie minimum egzystencji oszacowano na najwyższym poziomie w woj. dolnośląskim (+5,3 p. proc. w stosunku do danych dla Polski) oraz w woj. zachodnio-pomorskim (+2,4 p. proc.). Z kolei najniższy koszt nabycia żywności na poziomie minimum egzystencji odnotowano w woj. lubelskim (-4,7 p. proc.) oraz w woj. podlaskim (-4,5 p. proc.).

Tabela 2. Różnice minimum egzystencji według głównych grup wydatków w 2020 r.
(4-osobowe gospodarstwo domowe, odchylenie od średniej, w punktach proc., Polska = 0)

Województwo	ME ogółem	Żywność	Utrzymanie mieszkania i n. energii	Edukacja	Odzież i obuwie	Ochrona zdrowia
Dolnośląskie	5,9	5,3	6,9	5,7	7,0	6,1
Kujawsko-pomorskie	-1,7	-1,1	-4,3	0,9	0,0	0,7
Lubelskie	-4,8	-4,7	-8,8	-0,4	8,9	-8,7
Lubuskie	5,0	2,0	10,3	0,4	6,0	5,9
Łódzkie	-0,9	-2,8	1,5	-3,9	-4,8	-2,6
Małopolskie	0,8	-1,4	3,5	-1,7	0,1	3,7
Mazowieckie	-1,8	-1,3	-5,5	2,3	3,9	1,1
Opolskie	-0,5	-1,0	-1,2	1,4	-0,8	3,0
Podkarpackie	-5,1	-3,2	-9,2	-3,9	-3,4	-5,5
Podlaskie	-5,2	-4,5	-7,2	1,1	-7,2	-10,3
Pomorskie	1,8	2,0	0,7	1,1	3,9	1,8
Śląskie	3,8	1,8	9,0	-2,3	-4,4	-0,4
Świętokrzyskie	-2,2	-2,8	-2,6	-4,4	8,5	-5,8
Warmińsko-mazurskie	-2,3	1,6	-10,9	1,1	6,0	0,0
Wielkopolskie	0,7	-1,6	5,5	-2,8	-5,9	3,2
Zachodnio-pomorskie	4,4	2,4	8,6	1,9	-3,7	4,8

Wykres 2. Zróżnicowanie trzech głównych grup potrzeb w minimum egzystencji w 2020 r.
(odchylenia od średniej dla kraju, w p. proc.)

Źródło: Opracowanie własne. Uwagi jak w Tabeli 1.

W strukturze wydatków na mieszkanie dla 4-osobowej rodziny w minimum egzystencji, głównymi kosztami są: (i) opłaty za wodę i inne usługi komunalne, stanowiąc średnio 37,2%, (ii) opłaty za ciepłą wodę (25,4%), (iii) centralne ogrzewanie (16%) oraz (iv) czynsz (13%).⁵ Zróżnicowanie tych pozycji w układzie województw przedstawia Tabela 3.

Tabela 3. Zróżnicowanie głównych kosztów mieszkaniowych w minimum egzystencji w przekroju województw w 2020 r. (4-osobowe gospodarstwo domowe, odchylenie od średniej, Polska = 0)

Województwo	Utrzymanie mieszkania i nośniki energii razem	w tym:			
		Woda i usługi komunalne	Ciepła woda	Centralne ogrzewanie	Czynsz
Dolnośląskie	6,9	16,2	-6,2	4,9	12,0
Kujawsko-pomorskie	-4,3	-10,3	0,2	-11,5	11,1
Lubelskie	-8,8	-13,3	12,7	-14,6	-38,0
Lubuskie	10,3	12,9	0,8	19,9	16,4
Łódzkie	1,5	-3,0	-2,3	17,9	1,0
Małopolskie	3,5	5,7	16,6	-6,4	-9,8
Mazowieckie	-5,5	-4,5	0,3	-18,4	-6,7
Opolskie	-1,2	3,8	-1,5	-13,0	-1,0
Podkarpackie	-9,2	-3,5	-5,8	-13,3	-31,9
Podlaskie	-7,2	-17,0	-7,5	22,8	-21,0
Pomorskie	0,7	-8,9	-1,3	-0,8	32,7
Śląskie	9,0	19,0	1,7	1,8	9,8
Świętokrzyskie	-2,6	-5,7	10,7	-1,0	-21,2
Warmińsko-mazurskie	-10,9	-14,0	-7,7	-10,0	-18,9
Wielkopolskie	5,5	3,9	-4,4	21,5	14,1
Zachodnio-pomorskie	8,6	6,6	2,1	15,9	22,0

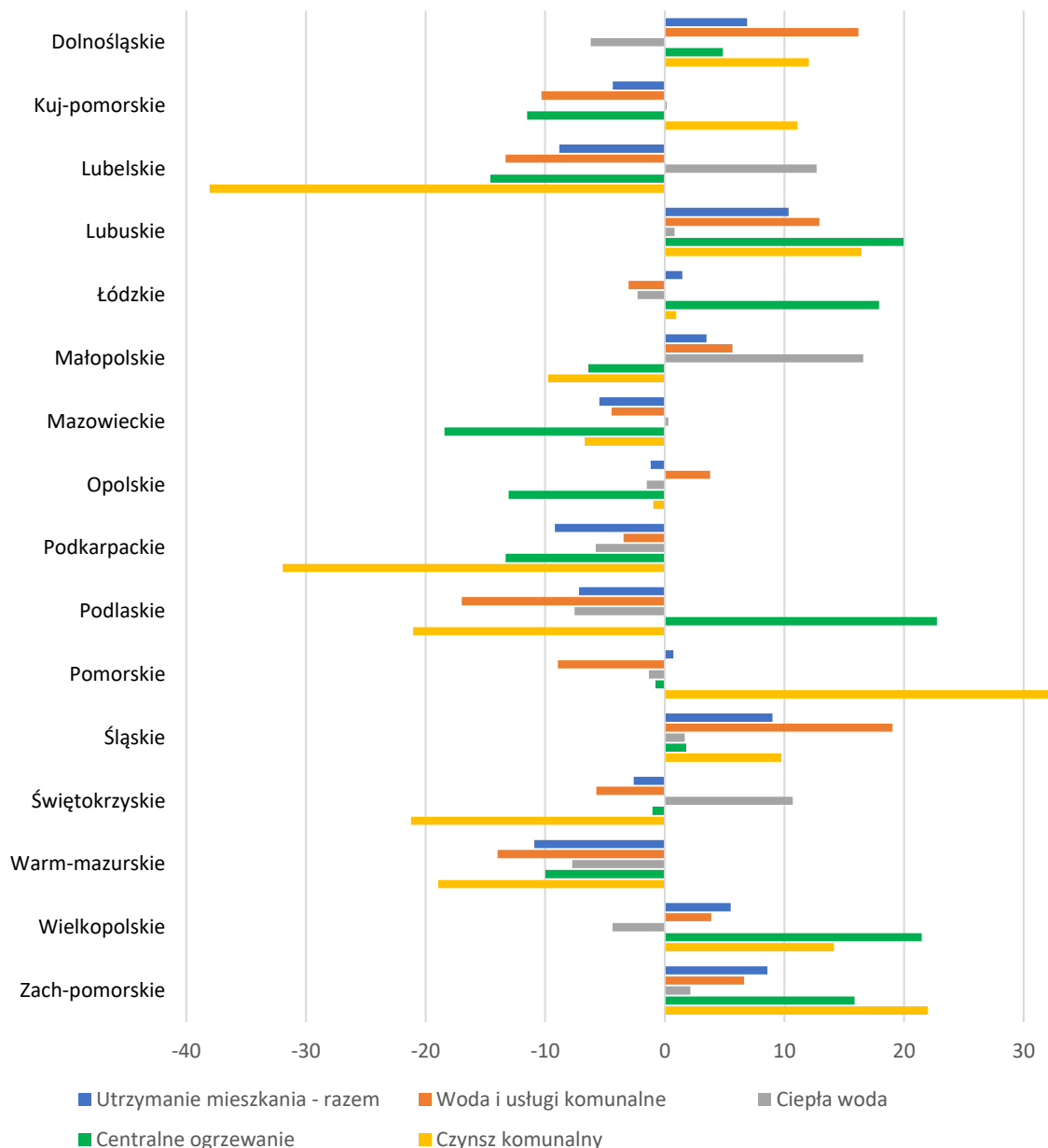
Źródło: Opracowanie własne. Uwagi jak w Tabeli 1.

Koszt dostarczenia wody i pozostałych usług komunalnych oszacowano, w porównaniu z wartościami przeciętnymi w Polsce, najwyżej w woj. śląskim (+19,0 p. proc.) i dolnośląskim (+16,2 p. proc.), wydatki te były z kolei najniższe w woj. podlaskim (-17,0 p. proc.) i warmińsko-mazurskim (-14,0 p. proc.). Koszt ciepłej wody w minimum egzystencji okazał się najwyższy w woj. małopolskim (+16,6 p. proc.) i w woj. lubelskim (+12,7 p. proc.), a najniższy w warmińsko-mazurskim (-7,7 p. proc.) oraz w woj. podlaskim (-7,5 p. proc.). Za centralne ogrzewanie w 2020 r. najwyższe opłaty pobierano w woj. podlaskim (+22,8 p. proc.) oraz w woj. wielkopolskim (-21,5 p. proc.), najniższe natomiast w woj. mazowieckim (-18,4 p. proc.) oraz w woj. lubelskim (-14,6 p. proc.). Podobnie jak w 2019 r., w obecnym badaniu najwyższym stopniem rozpiętości cechowały się opłaty za czynsz komunalny: najwyższe czynsze tego typu odnotowano w woj. pomorskim (+32,7 p. proc.) oraz zachodnio-

⁵ Podane udziały odnoszą się do minimum egzystencji w Polsce. Struktura tych wydatków w województwach czy klasach miejscowości jest zróżnicowana.

pomorskie (+22,0 p. proc.), zaś najniższe - w woj. lubelskim (-38,0 p. proc.) oraz w woj. podkarpackim (-31,9 p. proc.).

Wykres 3. Zróżnicowanie głównych czynników w kosztach utrzymania mieszkania w minimum egzystencji w 2020 r. (odchylenia od średniej dla Polski, w p. proc.)

Źródło: Opracowanie własne. Uwagi jak w Tabeli 1.

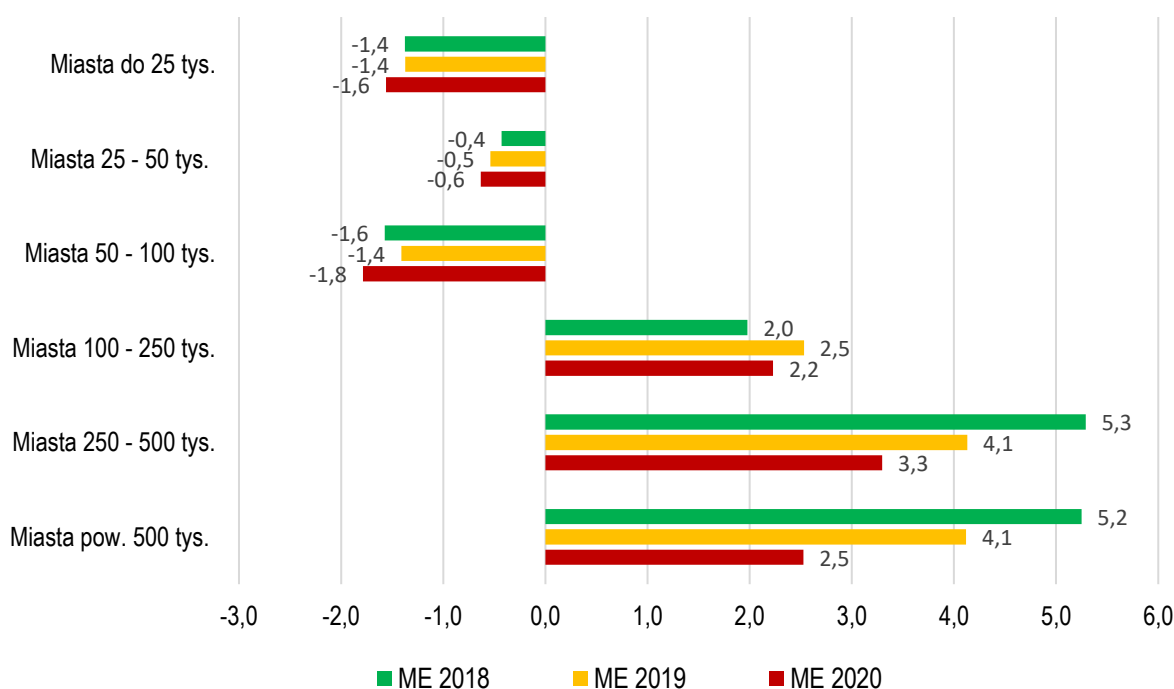
Pozostałe grupy wydatków (por. Tabela 2), choć stanowią w minimum egzystencji niższy udział, również cechowały się sporym zróżnicowaniem. Najwyższe wydatki na zdrowie według minimum egzystencji osiągnęto w woj. dolnośląskim (+6,1 p. proc.), najniższe w woj. podlaskim (-10,3 p. proc.). Odzież i obuwie z minimum egzystencji oszacowano najdrożej w woj. lubelskim (+8,9 p. proc.), a najtaniej – ponownie w woj. podlaskim (-7,2 p. proc.). Wydatki na edukację najwyżej oszacowano dla woj. dolnośląskiego (+5,7 p. proc.) a najniżej dla woj. świętokrzyskiego (-4,4 p. proc.).

2. Zróźnicowanie minimum egzystencji w klasach miast

W przekroju klas miast, dla których szacunki sporządzono na podstawie danych cenowych z GUS, możemy zaobserwować ciekawą tendencję. W miastach o mniejszej liczbie mieszkańców (do 100 tys. mieszkańców) wartości minimum egzystencji w 2020 r. są – to logiczne – niższe od średniej dla kraju. Chociaż różnice te nie są duże (sięgają zaledwie od -0,6 do -1,8 p. procentowego), to w porównaniu do lat poprzednich koszty te zdają się obniżać (por. Wykres 4).

W większych miastach (powyżej 100 tys. mieszkańców) koszty życia na poziomie minimum egzystencji są wyższe, choć ta różnica nie jest duża (wzrost zaledwie od 2,2 do 3,3 p. procentowych). Widać jednak, że w dużych miastach różnice te kiedyś były dużo większe i w ciągu kolejnych lat (por. Wykres 4) z malały.

Wykres 4. Zróźnicowanie minimum egzystencji w klasach miast w latach 2018-2020 (odchylenia od średniej dla Polski, w p. proc.)

Źródło: Opracowanie własne. Uwagi jak w Tabeli 1.

Tabela 4 ukazuje zróźnicowanie minimum egzystencji w różnych grupach potrzeb. Wartość koszyka żywnościowego była najwyższa w największych aglomeracjach (+4,2 p. proc.). Żywność była najtańsza w najmniejszych miastach, czyli do 25 tys. mieszkańców (-3,4 p. proc.).

Tabela 4. Zróżnicowanie minimum egzystencji w 2020 r. w klasach miast i grup wydatków (odchylenia od średniej, Polska = 0)

Miasta o liczbie mieszkańców	ME ogółem	Żywność	Utrzymanie mieszkania i n. energii	Odzież i obuwie	Edukacja	Zdrowie	Higiena
Do 25 tys.	-1,6	-3,4	1,1	-2,4	-0,3	-2,3	-1,3
25 - 50 tys.	-0,6	-0,1	-1,3	-0,3	-2,4	-0,2	-0,5
50 - 100 tys.	-1,8	-1,5	-3,4	1,1	1,3	-0,4	0,6
100 - 250 tys.	2,2	0,6	4,3	3,9	0,3	1,9	1,8
250 - 500 tys.	3,3	2,9	3,2	8,4	2,3	2,5	4,5
Pow. 500 tys.	2,5	4,2	-2,2	6,3	6,8	3,9	9,7

Źródło: Opracowanie własne. Uwagi jak w Tabeli 1.

Drugim istotnym czynnikiem wpływającym na zróżnicowanie minimum egzystencji ogółem były opłaty za mieszkanie. Były one najwyższe w miastach od 100 do 250 tys. mieszkańców (+4,3 p. proc.), najniższe zaś w miastach od 50 do 100 tys. mieszkańców (-3,4 p. proc.).

Taki obraz kosztów mieszkaniowych jest skutkiem zróżnicowania głównych opłat, na które jak wspomniano, składają się: opłaty za wodę i inne usługi (średnio 37,2% wartości wydatków mieszkaniowych w kraju), za ciepłą wodę (25,4%), za centralne ogrzewanie (16%) oraz za czynsz komunalny (13%).

W miastach od 100 do 250 tys. mieszkańców opłaty za usługi komunalne (dostarczenie wody, kanalizacja itp.) były o ponad 8,0 p. proc. wyższe od średniej dla kraju. Jednocześnie w największych aglomeracjach opłaty te były najniższe (-3,2 p. proc. od przeciętnej w kraju). Wydatki za podgrzanie wody były bardzo zróżnicowane: najdroższe w miastach najmniejszych (+12,0 p. proc.), zaś w dużych aglomeracjach były one niższe o blisko jedną piątą od kosztów przeciętnych w kraju. W miastach powyżej 500 tys. mieszkańców również koszt centralnego ogrzewania był o 19,7 p. proc. niższy niż przeciętnie w kraju, podczas gdy w miastach najmniejszych (do 25 tys. mieszkańców) koszty te były wyższe o 4,9 p. proc. Opłaty za podgrzanie wody (oraz za centralne ogrzewanie) rosną odwrotnie proporcjonalnie do liczby mieszkańców, zdaje się to wskazywać na niższą efektywność tych usług w małych miastach. W końcu, poziom czynszów jest odbiciem polityki czynszowej władz lokalnych wobec posiadanych zasobów komunalnych. Widzimy to wprost proporcjonalną tendencję – w najmniejszych miastach czynsz komunalny był niższy o 17,6 p. proc. w stosunku do wartości średniej, a w największych aglomeracjach opłata ta była droższa o ponad połowę (por. Tabela 5).

Tabela 5. Zróżnicowanie głównych kosztów mieszkaniowych w minimum egzystencji w przekroju klas miast w 2020 r. (4-osobowe gospodarstwo domowe, odchylenie od średniej, Polska = 0)

Miasta o liczbie mieszkańców	Utrzymanie mieszkania i nośniki energii razem	w tym:			
		Woda i usługi komunalne	Ciepła woda	Centralne ogrzewanie	Czynsz
Do 25 tys.	1,1	-1,1	12,0	4,9	-17,6
25 - 50 tys.	-1,3	-0,4	-1,0	-3,8	-2,3
50 – 100 tys.	-3,4	-2,6	-8,3	1,3	-4,0
100 - 250 tys.	4,3	8,2	-0,4	-0,5	10,5
250 - 500 tys.	3,2	3,0	-18,5	4,6	46,7
Pow. 500 tys.	-2,2	-3,2	-18,9	-19,7	54,7

Źródło: Opracowanie własne. Uwagi jak w Tabeli 1.

W pozostałych grupach potrzeb (por. Tabela 4), oszacowane wartości minimum egzystencji były na ogół niższe od wartości średniej w miastach najmniejszych i prawie zawsze najwyższe w miastach największych. Spore różnice wystąpiły w kosztach higieny osobistej – w miastach pow. 500 tys. mieszkańców były one wyższe o blisko 10% od średniej. W zakresie odzieży i obuwia wydatki w ramach minimum egzystencji były najwyższe (+8,4 p. proc.) w miastach od 250 do 500 tys. mieszkańców, a najniższe w miastach małych (-2,4 p. proc.). Wydatki na edukację w standardzie minimum egzystencji w dużych aglomeracjach były o blisko 7 p. procentowych wyższe od średnich w kraju, a w do 50 tys. mieszkańców niższe (-2,4 p. proc.). Wydatki na zdrowie (głównie leki) cechowały się stosunkowo niskim zróżnicowaniem.

Literatura:

Deniszczuk L., Kurowski P., Styrz M. (2007), *Progi minimalnej konsumpcji gospodarstw domowych wyznaczone metodą potrzeb podstawowych. Rodzaje, oszacowania i zastosowania polityce społecznej*, IPiSS, Warszawa.

Golinowska S. (1996), *Polska bieda. Kryteria – Ocena – Przeciwdziałanie*, IPiSS, Warszawa.

GUS (2019), *Badanie budżetów gospodarstw domowych w 2018 r.*, Warszawa.

Kurowski P. (2019), *Rola progów minimalnej konsumpcji w polityce społecznej w Polsce*, Polityka Społeczna nr 4/2019, s. 43-48.

Kurowski P. (2018), *Zróżnicowanie minimum socjalnego oraz minimum egzystencji w układzie przestrzennym w 2017 r.*, Polityka Społeczna nr 8/2018.

Opracował: dr Piotr Kurowski

Aneks. Minimum egzystencji: dane regionalne (średniorocznie w 2020 r.).

Tabela A. Wartość minimum egzystencji w 2020 r. w przekroju wojewódzkim (w zł)

Gospodarstwa	Pracownicze						Emeryckie	
	1- osobowe	2- osobowe	3- osobowe	3- osobowe	4- osobowe	5- osobowe	1- osobowe	2- osobowe
Województwo	M lub K	M+K	M+K+DM	M+K+DS.	M+K+DM +DS	M+K+DM +2xDS	M lub K	M+K
Dolnośląskie	679,56	1 168,88	1 686,06	1 845,37	2 365,68	3 043,75	645,92	1 101,60
Kujawsko-pom.	632,56	1 082,36	1 564,61	1 710,79	2 195,68	2 825,51	600,09	1 017,41
Lubelskie	595,41	1 039,31	1 509,42	1 653,45	2 127,24	2 743,16	564,00	976,47
Lubuskie	686,26	1 166,28	1 677,17	1 831,41	2 347,22	3 014,55	655,06	1 103,86
Łódzkie	650,33	1 101,12	1 582,96	1 729,24	2 215,15	2 844,84	618,40	1 037,27
Małopolskie	633,58	1 100,97	1 601,99	1 747,72	2 251,63	2 899,86	602,24	1 038,28
Mazowieckie	619,98	1 074,49	1 558,97	1 706,38	2 194,27	2 827,83	587,93	1 010,40
Opolskie	632,78	1 096,09	1 581,13	1 734,54	2 222,63	2 862,69	601,18	1 032,89
Podkarpackie	594,47	1 037,69	1 504,35	1 650,66	2 120,52	2 735,09	562,53	973,81
Podlaskie	619,05	1 047,82	1 507,85	1 654,84	2 118,74	2 727,57	587,68	985,08
Pomorskie	671,97	1 134,71	1 627,22	1 779,25	2 275,65	2 922,83	639,65	1 070,06
Śląskie	663,98	1 143,63	1 654,34	1 805,88	2 319,71	2 983,73	631,69	1 079,05
Świętokrzyskie	621,60	1 075,09	1 555,05	1 701,03	2 185,19	2 812,63	590,27	1 012,43
Warmińsko-maz.	620,89	1 074,08	1 552,18	1 700,13	2 182,92	2 811,17	588,34	1 008,97
Wielkopolskie	661,94	1 116,56	1 609,08	1 753,27	2 249,22	2 887,48	630,03	1 052,75
Zachodnio-pom.	684,01	1 159,52	1 665,42	1 823,10	2 332,00	2 997,21	652,08	1 095,66
Polska	641,74	1 101,03	1 590,60	1 739,47	2 232,26	2 872,29	609,65	1 036,86

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych cenowych GUS. Uwagi jak w Tabeli 1.

Tabela B. Wartość minimum egzystencji w 2020 r. w klasach miast (w zł)

Gospodarstwa	Pracownicze						Emeryckie	
	1- osobowe	2- osobowe	3- osobowe	3- osobowe	4- osobowe	5- osobowe	1- osobowe	2- osobowe
Miasta o liczbie mieszkańców	M lub K	M+K	M+K+DM	M+K+DS	M+K+DM +DS	M+K+DM +2xDS	M lub K	M+K
Do 25 tys.	627,28	1 080,55	1 565,51	1 711,74	2 199,71	2 832,37	596,01	1 018,02
25 - 50 tys.	636,16	1 094,47	1 581,60	1 730,16	2 220,45	2 857,80	604,48	1 031,11
50 – 100 tys.	631,47	1 081,71	1 562,54	1 710,31	2 194,66	2 824,86	599,61	1 018,00
100 - 250 tys.	657,23	1 126,95	1 629,48	1 778,55	2 284,38	2 937,65	625,17	1 062,84
250 - 500 tys.	684,92	1 153,52	1 650,14	1 808,26	2 308,25	2 964,61	652,50	1 088,70
Pow. 500 tys.	672,26	1 140,09	1 636,62	1 791,35	2 291,05	2 943,73	637,88	1 071,34
Polska	641,74	1 101,03	1 590,60	1 739,47	2 232,26	2 872,29	609,65	1 036,86

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych cenowych GUS. Uwagi jak w Tabeli 1.